

staa som Lovenes Modstandere, at give efter, og kommer der saa nogen kørende paa Triumfvogn, bliver det ikke de ærede Medlemmer, der staa som Medforslagsstillere og Medarbejdere, der kommer til at løbe foran Triumfvognen, det bliver de overvundne — saaledes er det jo altid ved Triumfindtog.

Disse Bemærkninger har jeg villet fremsætte om Udsigterne for Skattelovene, der jo ifølge den højtærede Kultusministers Udtalelse af Ministeriet betragtes som en af dets nærmeste Opgaver. Stillingen synes mig at være den, at hvis det høje Ministerium vil indtage en tilbagetrukken Stilling og lade Skattelovene gaa deres Gang, ville de maaske lettere føres igennem, end naar Ministeriet betragter det som en af dets nærmest liggende Opgaver at fremsætte Forslag derom og gennemføre noget andet, end her er foreslaaet.

Jeg gaar over til den tredie Opgave, som der har været Tale om, nemlig Forsvarssagen. Denne Sag er der ikke Enighed om. Her ere Partierne ikke enedes om noget Forslag. Men med Forsvarssagen forholder det sig saaledes, at hvis Ministeriet betragter det som sin nærmest foreliggende Opgave at komme med Forslag derom, vil det køre det hele ud i en Sump, hvis Sagen da ikke alt er tilstrækkelig langt ude i Sumpen. Jeg tror ikke, det mere er muligt for nogen Højreregering at gøre noget til Gavn for Forsvarssagen her i Landet. Efter min Mening har Højre saa grundigt misbrugt og ødelagt denne Sag, at det bliver ikke Højre, der kan føre den til nogen som helst Løsning. Maa jeg blot for at begrunde, hvad jeg siger, fremkomme med et Par Træk af Forsvarssagens Historie. Jeg skal ikke gøre det vidtløftigt. Det er omtrent en Menneskealder siden, da der for Rigsdagen blev fremlagt Forslag om Befæstningsanlæg. Der fremkom saaledes i 1872—73 Forslag om en overordentlig Bevilling til Forsvarsvæsenet paa 34,700,000 Kr., hvoraf 13,800,000 Kr. skulde anvendes til Landbefæstningen omkring Kjøbenhavn, 10,200,000 Kr. til Udvidelse af Flaaden og 2,000,000 Kr. til Støttestruer i Store Bælt. Dette Forslag kom ikke videre end til 1ste Behandling, men Ministeriet fik paa Følelsen, at et Forslag om at bevilge noget til en Landbefæstning om Kjøbenhavn vilde det ikke være nemt at føre igennem; og saa havde det dog meget forsigtigt udtalt sig om den Ting, idet det i Forslaget hedder, at Landbefæstningen skulde frigøre den mobile Hær, idet en min-

dre Styrke ved dens Hjælp kunde sikre Hovedstaden. Anlægget skulde senere kunne gaa ind i en virkelig Befæstning. Men saa kom der et Forslag i Samlingen 1874—75, og det gik ud paa en Flaadestation ved Aggersø Sund: 5 Mill. Kr., en Bevilling til Søbefæstningen og til Anlæg ved Store- og Lille Bælt m. v.: 16,800,000 Kr., og derom sagde Ministeriet: Vi foreslaa de Anlæg, som efter vor Mening ere mest paaatrængende — det havde altsaa ikke medtaget Landbefæstningen — og som ikke kunne foregribe fremtidige yderligere Anlæg. Landbefæstningen er ønskelig, siger det, men da Landgang er mindre sandsynlig, maa saadanne Anlæg staa tilbage. Dette Forslag forhandlede her paa Rigsdagen. Det undergik 3 Behandlinger i Folketinget, og det gik til Landstinget, og det var under Hensyn til denne Bevilling, Venstre tog sin Stilling til Befæstningen og fremsatte sit Program. Venstre stillede sig velvilligt til Udviklingen af Flaaden, det stillede sig velvilligt til disse Støttestruer paa Sjælland, idet det sagde: Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning, det stillede sig velvilligt til Støttestruerne i Jylland, og det stillede sig ligeledes velvilligt til Befæstningen af Søvejen til Kjøbenhavn, idet man holdt paa at gøre det ved flydende Forter. Det var et Materiel, man den Gang ikke kendte stort til, men man kunde jo gøre et Forsøg med det; og det viser sig ogsaa, naar man læser Udvalgsforhandlingerne igennem, som de foreligge i Betænkningen, at man heller ikke fra Højres Side den Gang stod helt afvisende over for denne Sag. Venstre foreslog at bevilge i alt 30 Mill. Kr. til Forsvarsvæsenet, nemlig til Flaadens Materiel 15 Mill. Kr., til et Fort ved Aggersø Sund 5 Mill. Kr. og til dets Befæstning mod Landsiden 1,500,000 Kr., til et flydende Fort 1,800,000 Kr., til Søminemateriel 1,800,000 Kr., til Sjællands Kystforsvar 2 Mill. Kr., til et Batteri ved Nyborg 680,000 Kr., til Anlæg paa den jyske Kyst 2 Mill. Kr. og til Prøver og Forsøg 220,000 Kr. — i alt 30 Mill. Kr. Det var Venstres Forslag, og der knyttedes dertil den Betingelse, at disse 30 Mill. Kr. skulde indkomme ved en Formue- og Indkomstskat, som aarlig skulde indbringe 3 Mill. Kr. i Løbet af 10 Aar. Dette Forslag satte Ministeriet sig meget stærkt imod, og som det siden viste sig, ogsaa Landsstinget. Højre i Folketinget satte sig ligeledes derimod, men i Sandhedens Interesse maa jeg dog nævne, at Højremedlemmerne i Udvalget stillede sig for saa vidt imødekommende, som de mente, at Ministeriet